



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-430-3()/08/MD
r.

Łódź, dnia 10 marca 2009

DECYZJA Nr RŁO 4/2009

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Edwarda Skała, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "ARIES" Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał, ul. Romana 39/41, 93-370 Łódź, **karę pieniężną** w wysokości 1000,00 zł (słownie: tysiąc złotych), co stanowi równowartość 239,67 euro (słownie: dwieście trzydzieści dziewięć euro 67/100), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie o sygn. akt RŁO-403-50/08/MD.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 134 poz. 939)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

obciąża się Edwarda Skała, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "ARIES" Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał, ul. Romana 39/41, 93-370 Łódź, **kosztami opisanego na wstępie postępowania** w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu oraz zobowiązuje się Edwarda Skała do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 18,60 zł (słownie: osiemnaście złotych 60/100).

Uzasadnienie

W dniu 8 sierpnia 2008 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezes Urzędu” – wszczął postępowanie wyjaśniające w związku z kontrolą wykonania decyzji Prezesa Urzędu Nr RŁO 27/2007 z dnia 28 maja 2007 r. uznającej za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie Edwarda Skała prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Aries” Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał w Łodzi. W dniu 8 sierpnia 2008 r. Prezes Urzędu skierował do Edwarda Skała wezwanie do przekazania dokumentów i informacji, koniecznych w ww. postępowaniu wyjaśniającym, tj. do przekazania aktualnego zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej oraz dokumentów i informacji dotyczących sposobu wykonania decyzji Nr RŁO 27/2007.

Edward Skał nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 8 sierpnia 2008 r. do przekazania dokumentów i informacji, jak również nie udzielił odpowiedzi na monit Prezesa Urzędu z dnia 3 września 2008 r., w którym ponownie został wezwany do udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 8 sierpnia 2008 r. W dniu 24 września 2008 r. Prezes Urzędu wystosował monit ostateczny, na który również Edward Skał nie udzielił odpowiedzi. W każdym z pism Prezesa Urzędu, skierowanych do Edwarda Skała, zamieszczone zostało pouczenie, iż nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) – zwana dalej: „ustawa o okik”.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu w dniu 27 listopada 2008 r. wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/430-3/08 (dowód: karta Nr 1) postępowanie w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę Edwarda Skał, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARIES” Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał 93-370 Łódź, ul. Romana 39/41, kary pieniężnej, za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym w sprawie o sygn. akt RŁO-403-50/08/MD. W dniu 8 stycznia 2009 r. Edward Skał udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 8 sierpnia 2008 r. (dowód: karta Nr 32).

W dniu 6 lutego 2009 r. Prezes Urzędu zawiadomił Edwarda Skała o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do końcowego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz przedstawionych zarzutów (dowód: karta Nr 47).

Prezes Urzędu ustalił co następuje:

Edward Skał jest przedsiębiorcą wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi, pod numerem 52033. Edward Skał wykonuje działalność gospodarczą pod nazwą „ARIES” Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał, z siedzibą w Łodzi, ul. Romana 39/41 (dowód: karta Nr 24).

W dniu 28 maja 2007 r. Prezes Urzędu wydał decyzję Nr RŁO 27/2007, w której uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działanie Edwarda Skała prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Aries” Firma Produkcyjno-Handlowa Edward Skał w Łodzi, ul. Romana 39/41, polegające na:

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 1 pkt 1 i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz.U. z 2001 r. Nr 97, poz. 1050, ze zm.) oraz § 3 ust. 1 i § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz.U. z 2002 r. Nr 99, poz. 894, ze zm.),
 - stosowaniu nieuczciwej i wprowadzającej w błąd reklamy, co stanowi naruszenie art. 16 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, ze zm.),
- poprzez umieszczanie w reklamach wyłącznie cen netto sprzedawanych okien, drzwi i okiennic drewnianych i nakazał zaniechanie jej stosowania.

Mając na uwadze, iż decyzja Nr RŁO 27/2007 stała się ostateczna, Prezes Urzędu w dniu 8 sierpnia 2008 r. Postanowieniem Nr 1/403-50/08 (dowód: karta Nr 5) wszczął postępowanie wyjaśniające w związku z kontrolą wykonania ww. decyzji Prezesa Urzędu (sprawa o sygn. RŁO-403-50/08/MD). W dniu 8 sierpnia 2008 r. do Edwarda Skała zostało skierowane wezwanie (dowód: karta Nr 6) do przekazania dokumentów i informacji koniecznych do ustalenia, czy została wykonana decyzja Nr RŁO 27/2007, tj. do przekazania dokumentów i informacji dotyczących sposobu wykonania tej decyzji oraz przekazania aktualnego zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej. Ponadto wezwanie zawierało pouczenie, iż nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik. Wezwanie zostało skierowane na adres miejsca zamieszkania Edwarda Skała. W dniu 2 września 2008 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi – zwany dalej: „Urząd” – wpłynął zwrot przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru, zawierającej wezwanie, o którym mowa powyżej (dowód: karty Nr 7 – 10). Powyższa przesyłka po bezskutecznej próbie doręczenia w dniu 11 sierpnia 2008 r. (adresata nie zastano) – awizo pierwsze – została pozostawiona do odbioru w oddawczej placówce pocztowej w miejscu przeznaczenia. W dniu 19 sierpnia 2008 r. pod wskazanym powyżej adresem zostało doręczone awizo powtórne. Przedmiotowa przesyłka została w dniu 27 sierpnia 2008 r. zwrócona do nadawcy z powodu nie podjęcia jej w terminie przez adresata (dowód: karty Nr 7 – verte oraz Nr 40 – 41).

W dniu 3 września 2008 r. do Edwarda Skała został skierowany, na adres miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, monit (dowód: karta Nr 11) zawierający ponowne wezwanie do udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 8 sierpnia 2008 r., którego kopia została załączona do monitu. Monit zawierał pouczenie, iż nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Ponadto monit zawierał informację o treści przepisu art. 44 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) zwana dalej: „k.p.a.”. W dniu 24 września 2008 r. do Urzędu wpłynął zwrot przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru, zawierającej monit, o którym mowa powyżej (dowód: karty Nr 12 – 16). Powyższa przesyłka po bezskutecznej próbie doręczenia w dniu 4 września 2008 r. (adresata nie zastano) – awizo pierwsze – została pozostawiona do odbioru w oddawczej placówce pocztowej w miejscu przeznaczenia. W dniu 11 września 2008 r. pod adresem miejsca zamieszkania Edwarda Skała zostało doręczone awizo powtórne. Przedmiotowa przesyłka została w dniu 19 września 2008 r. zwrócona do nadawcy z powodu nie podjęcia jej w terminie przez adresata (dowód: karty Nr 12 – verte oraz Nr 38 – 39).

W dniu 22 września 2008 r. do Urzędu wpłynęło pismo z dnia 19 września 2008 r. podpisane przez adwokata Ryszarda Cz. Dębskiego (dowód: karta Nr 19), który działając w imieniu Edwarda Skała, zwrócił się prośbą o poinformowanie, kiedy jego klientowi doręczono decyzję Nr RŁO 27/2007 oraz załączenie odpisu pokwitowania jej przyjęcia. Uzasadniając swoją prośbę, pełnomocnik wskazał, iż informacja ta jest niezbędna dla podjęcia ewentualnych dalszych decyzji co do postępowania w tej sprawie. Jednocześnie pełnomocnik wezwał, w trybie art. 32 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, do usunięcia z ww. decyzji opublikowanej na stronie internetowej UOKiK imienia i nazwiska Edwarda Skała oraz nazwy i adresu jego firmy jako opublikowanych niezgodnie z prawem. Do pisma, o którym mowa powyżej, został załączony odpis pełnomocnictwa, udzielonego w dniu 11 września 2008 r. (dowód: karta Nr 20), o następującej treści: (tajemnica przedsiębiorstwa).

W dniu 24 września 2008 r. do Edwarda Skała został skierowany, za pośrednictwem pełnomocnika, monit ostateczny (dowód: karta Nr 17), zawierający ponowne wezwanie do udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 8 sierpnia 2008 r., którego kopia została załączona do monitu ostatecznego. Monit zawierał pouczenie, iż nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Ponadto monit zawierał informację, iż Edward Skał nie udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 8 sierpnia 2008 r. oraz na monit z dnia 3 września 2008 r. Monit ostateczny został doręczony pełnomocnikowi Edwarda Skała w dniu 6 października 2008 r. (dowód: karta Nr 18).

Do Urzędu nie wpłynęła odpowiedź Edwarda Skała na wezwanie Prezesa Urzędu do przekazania dokumentów i informacji.

W dniu 4 listopada 2008 r. Urząd wystąpił do Urzędu Miasta Łodzi – Delegatury Łódź Polesie z prośbą o przekazanie aktualnego zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej Edwarda Skała (dowód: karta Nr 23). Zgodnie z przekazaniem zaświadczeniem, aktualnym miejscem zamieszkania Edwarda Skał jest (tajemnica przedsiębiorstwa) (dowód: karta Nr 24), tj. miejsce na które kierowane były, kolejno, wezwanie oraz monit Prezesa Urzędu.

W dniu 27 listopada 2008 r. do Edwarda Skała zostało skierowane, na adres jego miejsca zamieszkania oraz na adres pełnomocnika, zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu wraz z prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionego zarzutu oraz o wyjaśnienia (dowód: karta Nr 2). Zawiadomienie z dnia 27 listopada 2008 r. zostało odebrane przez pełnomocnika Edwarda Skała w dniu 3 grudnia 2008 r. (dowód: karta Nr 3). W dniu 19 grudnia 2008 r. do Urzędu wpłynął zwrot przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru, zawierającej zawiadomienie, o którym mowa powyżej, skierowanej na adres miejsca zamieszkania Edwarda Skała.

W dniu 7 stycznia 2009 r. zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu zostało doręczone Edwardowi Skała w siedzibie Urzędu (dowód: karta Nr 29). Ponadto w dniu tym Edward Skał złożył oświadczenie, iż pod adresem na który została skierowana korespondencja nie mieszka, zatem przesyłek tych fizycznie nie otrzymał. Edward Skał złożył również w dniu 7 stycznia 2009 r. oświadczenie o adresie do korespondencji, którym jest ARIES Firma Produkcyjno – Handlowa Edward Skał, ul. Romana 39/41, 93-370 Łódź (dowód: karta Nr 28).

W dniu 8 stycznia 2009 r. Edward Skał udzielił odpowiedzi na wezwanie z dnia 8 sierpnia 2008 r., załączając aktualne zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz ulotki reklamowe wskazujące na nie stosowanie przez Edwarda Skała, zarzucanych mu w decyzji Nr RŁO 27/2007, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (dowód: karty Nr 31 – 35). Ponadto, Edward Skał oświadczył, iż nie zlecał adw. Ryszardowi Cz. Dębskiemu prowadzenia sprawy sygn. akt RŁO-403-50/08/MD oraz nie ustanawiał go swoim pełnomocnikiem w tej sprawie. Odpis pełnomocnictwa z dnia 11 września 2008 r. udzielonego wyłącznie w zleconej mu konkretnej sprawie dotyczącej opublikowania przez UOKiK w Internecie decyzji Nr RŁO 27/2007 złożony został przy pierwszym piśmie jego Kancelarii Adwokackiej tylko do tej sprawy. Pełnomocnictwo to nie rozciągało się automatycznie na wszelkie sprawy prowadzone przez Urząd wobec Edwarda Skała. Dodatkowo Edward Skał wyjaśnił, że mimo swojej treści odpis pełnomocnictwa posiadany przez Urząd stanowi upoważnienia dla adwokata do występowania w jego imieniu tylko w konkretnej zleconej mu i przyjętej przez niego sprawie. Dopiero wówczas adwokat uprawniony jest do złożenia odpisu pełnomocnictwa do akt takiej konkretnej sprawy i występowania w charakterze pełnomocnika. W dalszej części wyjaśnień, Edward Skał wskazał, iż z tych powodów do akt sprawy o sygn. RŁO-403-50/08/MD adwokat Ryszard Cz. Dębski nie będąc jego pełnomocnikiem nie składał odpisu żadnego pełnomocnictwa oraz nie podejmował żadnych czynności albowiem nie był do tego zobowiązany ani uprawniony. W odniesieniu do postawionego zarzutu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, Edward Skał wyjaśnił, iż doręczenie mu pism związanych ze sprawą RŁO-403-50/08/MD w związku z pismem znak RŁO-430-3(2)/08/MD dokonane zostało na były adres jego miejsca zamieszkania, w związku z czym nie zostały one odebrane. Ponadto, Edward Skał zwrócił uwagę, że w dotychczasowej korespondencji pisma Urzędu kierowane były na adres prowadzonej działalności gospodarczej, Łódź, ul. Romana 39/41. Jednocześnie Edward Skał wskazał, iż jego firma jest (tajemnica przedsiębiorstwa).

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy o okik, ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów jest Prezes Urzędu. Przepis art. 50 ust. 1 ustawy o okik przewiduje środek, przy pomocy którego Prezes Urzędu może realizować swe ustawowe zadania. Przepis ten przyznaje Prezesowi Urzędu uprawnienie do żądania od przedsiębiorców wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Z powyższego uprawnienia Prezes Urzędu może korzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i wyjaśniającego. Uprawnieniu Prezesa Urzędu odpowiada obowiązek przedsiębiorcy udzielenia Prezesowi Urzędu na jego żądanie wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. Zakres wymaganych informacji określa Prezes Urzędu, jednakże ustawa o okik przewiduje obligatoryjne wymogi takiego żądania kierowanego do przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy o okik, żądanie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, iż powyższy obowiązek wynikający z art. 50 ust. 1 ustawy o okik dotyczy wyłącznie przedsiębiorców. Tylko podmiot będący przedsiębiorcą może zostać wezwany przez Prezesa Urzędu do przekazania określonych dokumentów i informacji. Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o okik, ilekroć w ustawie jest

mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ww. ustawy, przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo do Ewidencji Działalności Gospodarczej. Wpisowi do ewidencji podlegają przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi. Przepis art. 2 ww. ustawy definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Edward Skał, który został wezwany przez Prezesa Urzędu do przekazania określonych informacji i dokumentów jest przedsiębiorcą, będącym osobą fizyczną, wpisanym do ewidencji działalności gospodarczej. Wykonuje działalność gospodarczą pod firmą ARIES Firma Produkcijno-Handlowa Edward Skał, a przedmiotem wykonywanej działalności jest m.in. produkcja wyrobów stolarskich i ciesielskich dla budownictwa oraz sprzedaż detaliczna drobnych wyrobów metalowych, farb i szkła.

Jak przedstawiono to w opisie stanu faktycznego, Prezes Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RŁO-403-50/08/MD wezwał trzykrotnie – poprzez wezwanie, monit i monit ostateczny – Edwarda Skała do przekazania dokumentów i informacji koniecznych w postępowaniu wyjaśniającym. Żądanie Prezesa Urzędu przekazania określonych informacji spełniało wymogi przepisu art. 50 ust. 2 ustawy o okik, tj. zawierało zakres informacji, cel żądania, termin udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Wezwanie oraz monit Prezesa Urzędu zostały skierowane do Edwarda Skała na adres jego miejsca zamieszkania, stosownie do art. 42 § 1 k.p.a., zgodnie z którym, pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. Przepis k.p.a., o którym mowa powyżej, w sposób ścisły wyznacza miejsca, w których doręczenie pism osobom fizycznym jest prawnie dopuszczalne. Ustalona w tym przepisie kolejność nie jest pozbawiona znaczenia prawnego. Za najwłaściwsze miejsce doręczenia k.p.a. uznaje mieszkanie adresata lub miejsce jego pracy. Są to podstawowe (zasadnicze) miejsca doręczenia. W nich podmiot doręczający ma obowiązek w pierwszej kolejności podjąć próbę doręczenia pisma. Określając te miejsca, przepis łączy je spójnikiem „lub”, co oznacza brak wskazania ich kolejności. Lokal organu administracji publicznej jest już dodatkowym miejscem doręczenia¹. Prezes Urzędu odrzuca zarzut Edwarda Skała, iż doręczenie mu pism związanych ze sprawą RŁO-403-50/08/MD dokonane zostało na były adres jego miejsca zamieszkania w związku z czym nie zostały one odebrane. Wyjaśnienia Edwarda Skała nie znajdują potwierdzenia w aktualnym zaświadczeniu z ewidencji działalności gospodarczej, w którym jako miejsce zamieszkania została wskazana (tajemnica przedsiębiorstwa). Stosownie do art. 7b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 ze zm.), zgłoszenie o dokonanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej powinno zawierać m.in. oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy. Z kolei, zgodnie z art. 7d ust. 1 tej ustawy, przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi

¹ Grzegorz Łaszczycza, Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz Tom I, Zakamycze 2005, str. 514-515

ewidencyjnemu zmiany stanu faktycznego i prawnego odnoszące się do przedsiębiorcy i wykonywanej przez niego działalności gospodarczej, w zakresie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 7b ust. 2, powstałe po dniu dokonania wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian. Wprowadzenie obowiązku zgłaszania zmian stanu faktycznego i prawnego ma na celu zapewnienie danym zawartym w ewidencji działalności gospodarczej pełnej aktualności. Prezes Urzędu opierając się na aktualnym zaświadczeniu o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, skierował wezwanie do przekazania dokumentów i informacji na ujawniony w ewidencji adres miejsca zamieszkania Edwarda Skała. Prezes Urzędu odrzuca również, jako nieprawdziwe, twierdzenia Edwarda Skała, iż w dotychczasowej korespondencji pisma Urzędu kierowane były na adres prowadzonej działalności gospodarczej. Należy wskazać, iż w dniu 27 października 2006 r. do Edwarda Skała zostało skierowane, na adres jego miejsca zamieszkania, zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wraz z wezwaniem do ustosunkowania się do postawionego zarzutu, które zostało podjęte w dniu 14 listopada 2006 r. (dowód: karty Nr 43 – 44).

Jak przedstawiono to w opisie stanu faktycznego, wezwanie i monit skierowane do Edwarda Skała, na adres jego miejsca zamieszkania, zostały zwrócone do Urzędu z powodu nie podjęcia ich w terminie przez adresata. Zaznaczyć przy tym trzeba, że oprócz adnotacji „nie podjęto w terminie” stosowane są adnotacje „adresat nieznan”, czy „adresat wyprowadził się”, które w tym przypadku nie wystąpiły. Okoliczność ta pozwalała przyjąć, iż nie podejmowanie korespondencji nie wynikało z przyczyn obiektywnych, ale zależnych od adresata. Stosownie do art. 44 k.p.a., w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 (tj. doręczenie w mieszkaniu, miejscu pracy, lokalu organu administracji publicznej, w każdym innym miejscu, gdzie się adresata zastanie lub w przypadku nieobecności adresata – za pokwitowaniem – dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi), poczta przechowuje pismo przez okres czternastu dni w swojej placówce pocztowej – w przypadku doręczania pisma przez pocztę (§ 1 pkt 1). Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata (§ 2). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia (§ 3). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (§ 4). Doręczenie uregulowane w art. 44 k.p.a. nazywane jest zastępczym, substytutycznym. Formuła przepisu „doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1” oznacza fikcję prawną doręczenia. Bez względu, czy pismo rzeczywiście w ten sposób doszło do rąk adresata, przyjmuje się prawdziwość twierdzenia o doręczeniu². Biorąc pod uwagę treść powyższego przepisu oraz ustalenia stanu faktycznego w niniejszym postępowaniu – spełnienie wymogów związanych z pierwszym i powtórным zawiadomieniem Edwarda Skała o nadejściu przesyłki – należy stwierdzić, iż ziścił się skutek prawny, o którym mowa w art. 44 § 4 k.p.a. polegający na uznaniu ww. pism za doręczone.

Ponadto, także monit ostateczny skierowany do Edwarda Skała został skutecznie doręczony. Zgodnie z art. 40 § 2 k.p.a., jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza

² Grzegorz Łaszczyca, Kodeks... op. cit., str. 528.

się pełnomocnikowi. Biorąc pod uwagę powyższy przepis oraz fakt, iż w dniu 22 września 2008 r. do Urzędu wpłynął odpis pełnomocnictwa udzielonego adwokatowi Ryszardowi Cz. Dębskiemu, monit ostateczny z dnia 24 września 2008 r. został doręczony pełnomocnikowi Edwarda Skała w dniu 6 października 2008 r. Jednocześnie Prezes Urzędu odrzuca stanowisko Edwarda Skała, zgodnie z którym, nie zlecał on adwokatowi Ryszardowi Cz. Dębskiemu prowadzenia sprawy sygn. akt RŁO-403-50/08/MD. Powyższe wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z treścią pełnomocnictwa, zawierającego sformułowanie: (tajemnica przedsiębiorstwa). Po wpłynięciu do Urzędu pełnomocnictwa o powyższej treści, wysłanie pisma na adres miejsca zamieszkania Edwarda Skała byłoby sprzeczne z powyżej powołanym przepisem art. 40 § 2 k.p.a.

Pomimo trzykrotnego wezwania Edwarda Skała do przekazania dokumentów i informacji, Edward Skał nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 ustawy o okik jest wiążące dla przedsiębiorcy. Odmowa udzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, jak również udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, zagrożone zostało karą pieniężną. Stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Zgodnie z art. 5 ustawy o okik, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary. Średni kurs euro w dniu 31 grudnia 2008 r. wyniósł 4,1724 zł³.

Ustawa nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy o okik przykładowo jedynie wskazano, iż przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, Prezes Urzędu winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy o okik, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Ustalając wysokość kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia przedsiębiorcy. Edward Skał, pomimo trzykrotnego wezwania, nie udzielił, przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary, żądanych przez Prezesa Urzędu dokumentów i informacji. Odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia **8 sierpnia 2008 r.** została udzielona przez Edwarda Skała dopiero w dniu **8 stycznia 2009 r.** Dokonując analizy powyższej sytuacji, Prezes Urzędu zważył na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/2004), zgodnie z którym, kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów [obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o okik] ma na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu i doręczenia przedsiębiorcy decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Odmienne założenie osłabiłoby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.

³ <http://www.nbp.pl/kursy/archiwum/2008.xls>

Na wysokość kary w przedmiotowej sprawie miał wpływ fakt, iż udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu dopiero po upływie pięciu miesięcy uniemożliwiło Prezesowi Urzędu wykonanie zadań wynikających z ustawy o okik oraz fakt, iż nie było to pierwsze naruszenie przepisów ustawy o okik przez Edwarda Skała (decyzja Nr RŁO 27/2007). Powyższe okoliczności skłaniają do nałożenia kary o charakterze represyjnym. Jednocześnie uwzględnić należy charakter prewencyjny nakładanej kary – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszenia prawa.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na Edwarda Skała karę w wysokości 1000,00 zł, co stanowi równowartość 239,67 euro. W ocenie Prezesa Urzędu, wymierzona kara pieniężna będzie wystarczającą sankcją finansową za niewykonanie obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy o okik, a jednocześnie wysokość kary jest adekwatna do stopnia zawinienia i jest na tyle dolegliwa, że skutecznie zapobiegnie podobnym naruszeniom ustawy o okik przez tego przedsiębiorcę w przyszłości.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 77 ustawy o okik, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej wykazało, iż Edward Skał dopuścił się naruszenia przepisu ustawy o okik, polegającego na nieudzieleniu informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o okik. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania – Edwardem Skała.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oraz stosownie do art. 80 ustawy o okik, zgodnie z którym Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie, postanowiono obciążyć Edwarda Skała kosztami niniejszego postępowania w wysokości 18,60 zł (słownie: osiemnaście złotych 60/100).

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji decyzji.

Stosownie do art. 112 ust. 3 ustawy o okik, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa Urzędu do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie, na rachunek Nr 51101010100078782231000000 .

Koszty niniejszego postępowania należy uiścić do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie, na rachunek Nr 51101010100078782231000000

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 81 ust. 5 ustawy o okik w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c., należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:

Edward Skał
prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą
ARIES Firma Producyjno-Handlowa Edward Skał

ul. Romana 39/41
93-370 Łódź